

тивних умінь. Майбутні фахівці, що мають цей рівень готовності до професійного спілкування, стихійно переносять із життя готові зразки вказаного спілкування в умови професійної комунікативної ситуації.

Таким є наш підхід до оцінювання рівнів готовності студентів університету до професійного спілкування.

Література

1. *Локишина О. І.* Моніторинг якості освіти: світові досягнення та українські перспективи. / За заг. ред. О. І. Локшиною. — К.: КІС, 2004. — 128 с.
2. *Спирин Л. Ф.* Эвристические обучающие программы для занятий по педагогике. — Кострома: Костром. гос. пед. ин-т, 1979. — 32 с.

Саркісова О. Ю., асистент
кафедри педагогіки та психології

ОЦІНЮВАННЯ ГРУПОВИХ ФОРМ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ

У результаті змін, які відбуваються на даному етапі у вищій освіті, відбувається переосмислення ролі оцінювання. Головною задачею оцінювання має стати поліпшення якості роботи як викладача, так і студентів. Цього можливо досягти в тому випадку, якщо система оцінювання стане ефективною системою налагодження спільних дій викладачів та студентів, які спрямовані на поліпшення якості освіти.

Оцінювання групових форм навчальної діяльності студентів обов'язково повинно враховувати не тільки змістовний аспект навчальної діяльності окремого студента, а й активність студента при підготовці до виконання завдання («діяльнісна» або «процесуальна» складова). Дана складова включає в себе вміння, які придбали студенти під час групової роботи (здатність спілкуватися та вступати в кооперацію, виконувати той чи інший вид роботи, вирішувати складні задачі різних типів та ін.). Важлива особливість групової роботи перебуває в тому, що вона може стати внутрішньо мотивованою, що є надзвичайно ефективним, і тому, процедура оцінювання виконання завдання повинна врахо-

увати її та бути гідно оцінена. Для того, щоб оцінка групової діяльності була об'єктивною та «працюючою» викладачу необхідно провести роз'яснювальну роботу зі студентами та обговорити з ними критерії оцінювання такого «діяльносного» компонента. Необхідно акцентувати увагу студентів на тому, що оцінюватись буде не тільки продукт діяльності, а й процес підготовки. Загальна оцінка роботи групи та відсоткове співвідношення цього компонента у сукупній оцінці роботи групи за заняття має обговорюватись зі студентами. Наприклад, якщо викладач і студенти дійшли згоди, що для ефективного виконання завдання необхідно витратити велику кількість часу та такий вид роботи вимагає від студентів великих витрат, то на перших етапах впровадження групових форм навчальної діяльності оцінка «діяльносного» компонента може складати 50 % від загальної оцінки. Тобто, загальна оцінка буде містити у собі оцінювання «діяльнісного» або «процесуального» компонента та оцінювання знаннєвого «фактичного» компонента. Це, в свою чергу, буде слугувати додатковим стимулом для докладання зусиль з боку студентів. Виходячи з власного досвіду, пропонуємо оцінювати групову роботу в балах, які складають 50 % від загальної оцінки на початку введення групових форм навчальної діяльності, поступово зменшуючи її. А в подальшому, коли виконання спільного завдання набуде внутрішньої мотивації і студенти самі будуть зацікавлені у виконанні різноманітних завдань по групах (вищий рівень сформованості групової взаємодії) ця «діяльносна» складова стане тільки виховним та методичним інструментом.

Оцінювання групових форм навчальної діяльності студентів дає можливість враховувати та впроваджувати в навчальний процес новітні тенденції в стратегії оцінювання навчальної діяльності студентів, які простежуються в останнє десятиліття у зв'язку з реформуванням вищої освіти у світі. Це, насамперед, такі як:

- від оцінювання викладачем до оцінювання при участі студентів;
- від конкуренції до співпраці;
- від оцінювання результату до оцінювання процесу;
- від оцінювання знань до оцінювання вмінь та здібностей;
- від тестування пам'яті до оцінювання розуміння;
- від підсумкового, сумарного оцінювання до інтерпретування та використання;
- від пріоритетності оцінки до пріоритетності навчання.